

РЕШЕНИЕ

№ 2481

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1461** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

Подадена е касационна жалба от Агенция за държавна финансова инспекция чрез главен юрисконсулт С. К. срещу Решение № 20001175 от 06.01.2022г., постановено по НАХД № 11013/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 състав, с което е отменено наказателно постановление № 11-01-18/10.07.2020 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция /АДФИ/. В жалбата касаторът излага, че решението е постановено при нарушаване на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Моли съда да постанови решение, с което да отмени атакуваното решение и вместо него да постанови друго, с което да потвърди наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът чрез процесуален представител, поддържа жалбата. Моли за присъждане на съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба – Т. Т. Я. – С. чрез процесуалния си представител адвокат Б. оспорва жалбата. Претендира за присъждане на съдебни разноски за адвокатско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Счита, че решението на СРС е правилно и следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и

правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима. Наведените доводи в същата представляват касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, приложим по препащане от чл. 63, ал. 1 от ЗАНН.

В производството пред въззивния съд фактическата обстановка е установена напълно, а именно:

При направената финансова инспекция от служители на АДФИ е установено, че Т. Т. Я. – С. е извършила нарушение на чл. 18, ал.1, т. 8, вр. чл. 79, ал. 1, т. 4 от ЗОП, вр. пар. 2, т. 17 от ДР на ЗОП, за това, че на 15.08.2017г. в [населено място], като заместник изпълнителен директор на Българска агенция по безопасност на храните /БАБХ/, в качеството ѝ на лице по смисъла на чл. 7, ал. 1 от Закона за обществените поръчки/ЗОП/, оправомощена със заповед № РД-11-1677/11.08.2017г. на изпълнителния директор на БАБХ, с Решение № 823/15.08.2017г. е открила и провела процедура по чл. 18, ал. 1, т. 8 от ЗОП „договаряне без предварително обявление” с посочено в решението правно основание чл. 79, ал. 1, т. 4 от ЗОП, за възлагане на обществена поръчка с обект „услуги“ и предмет „Събиране, транспортиране, съхранение и обезвреждане на умрели животни, зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях по чл. 275, ал. 4 от Закона за ветеринарномедицинската дейност”, включваща 3 обособени позиции: Обособена позиция № 1: „Събиране, транспортиране, съхранение и обезвреждане на умрели животни, зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях по чл. 275, ал. 4 от Закона за ветеринарномедицинската дейност” в областите Б., В., К., С., С. З., Х. и Я.; Обособена позиция № 2: „Събиране, транспортиране, съхранение и обезвреждане на умрели животни, зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях по чл. 275, ал. 4 от Закона за ветеринарномедицинската дейност” в областите Б., В., В., К., М., П., П., П., С. и С.; Обособена позиция № 3: „Събиране, транспортиране, съхранение и обезвреждане на умрели животни, зародишни продукти, суровини и храни от животински произход, странични животински продукти и продукти, получени от тях по чл. 275, ал. 4 от Закона за ветеринарномедицинската дейност” в областите В. Т., Г., Д., Л., Р., Р., С., Т. и Ш.”, без да са били налице предпоставките по чл. 79, ал. 1, т. 4 от ЗОП за провеждане на процедура на “договаряне без предварително обявление“.

На ответника в настоящото производство е съставен АУАН № 11-01-18/13.01.2020г. в негово присъствие и на един свидетел, връчен на му на същата дата, подписан без възражения в него. Такива са депозираны в срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН, но наказващият орган е счел тези възражения за неоснователни по подробно изложени в НП доводи.

На основание съставения АУАН, при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация, на 10.07.2020 г. е издадено оспореното Наказателно постановление № 11-01-18/10.07.2020 г. от директора на АДФИ, с което на основание чл. 250, вр. чл. 261, ал. 2 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/, за нарушение на чл. 18, ал.1, т. 8, вр. чл. 79, ал. 1, т. 4 от ЗОП, вр. пар. 2, т. 17 от ДР на ЗОП, на доц. д-р Т. Т. Я. – С. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 10 000 лева. За да постанови оспореното решение и отмени НП, въззивният съд е приел, че АУАН

и НП са издадени от компетентен орган в рамките и кръга на правомощията им. Спазени са процесуалните срокове за образуване и приключване на процедурата в тази фаза. НП обаче е издадено при нарушение на материалния закон. СРС е изложил подробни аргументи за несъставомерност на деянието, което е вменено на С.. Направен е обоснован извод, че възложителят законосъобразно се е възползвал от хипотезата на чл. 79, ал. 1, т 4 от ЗОП, тъй като в случая са били налице изключителни обстоятелства, които не са позволявали провеждането на процедура по обществена поръчка, като с оглед нормативно определените задължения на БАБХ това би нарушило в съществена степен нормалното изпълнение на функциите на възложителя по отношение на дейностите по унищожаване на трупове на животни, включително заразени такива и опасна продукция от тях, което би поставило в риск живота и здравето на други животни и хора.

Решението на СРС е правилно, не само на посоченото от съда основание.

По силата на препращането в чл.11 от ЗАНН по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита, доколкото в ЗАНН не е предвидено друго, се прилагат разпоредбите на НК. В ЗАНН няма изрична уредба за съдебната фаза на административнонаказателното производство и в този случай се прилагат разпоредбите за давността и абсолютната давност в НК.

Давността представлява определен в закона период от време, с изтичането на който държавата губи правото си да осъществи наказателно преследване или да изпълни наложено наказание. За давността съдът е длъжен да следи служебно. С изтичането на давностния срок титулярът на правото губи предоставената му от закона възможност да го осъществи чрез използване на държавна принуда. В наказателното, респ. в административнонаказателното правоотношение, правомощията на държавата се осъществяват само по принудителен ред, който при това е точно регламентиран от гледна точка на държавни органи, които ги осъществяват и от гледна точка на възможните техни действия. Принудителният характер на тези правомощия изключва възможността за доброволно изпълнение на каквото и да било от страна на дееца. Както наказателната, така и административнонаказателната отговорност, е немислима без принудата. Ето защо погасяването на възможността да се упражнява принудително дадено право е равнозначно на погасяване на самото право.

В зависимост от това кое право на държавата се погасява, са налице два вида наказателноправна давност - изключваща правото да се осъществи наказателно преследване, и давност, която погасява правото на държавата да изпълни наложено наказание.

С точка 2 на Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014г., ОСНК и ОСС на Втора коллегия на Върховния административен съд е прието, че по отношение на погасителна давност в административното наказване се прилага института на абсолютна давност по чл. 81, ал. 3 във вр. с чл 80, ал. 1, т. 5 от Наказателния Кодекс (НК), която в случая е изтекла.

В глава IX от НК „Погасяване на наказателното преследване и на наложеното наказание”, чл. 79 предвижда, че наказателното преследване се изключва когато е изтекла предвидената в закона давност. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК е предвидила обаче абсолютна давност, с изтичането на която, макар да е било образувано производство, отговорността се погасява. В посочената разпоредба е посочено, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното

преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай абсолютната давност (съобразно разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК) е три години от момента на извършване или довършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК. Така при начален момент 15.08.2017 г. (дата на извършване на нарушението), като към 3г. прибавим и S на срока по чл. 80, ал. 1, т. 5 се получава период на абсолютната давност от 4г. и 6 месеца, който е изтекъл на 15.02.2022 г.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и във връзка с изменението на ЗАНН, искането на ответника за присъждане на адвокатско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в доказвания размер на 600 лева съгласно представения договор за правна помощ и фактура.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20001175 от 06.01.2022г., постановено по НАХД № 11013/ 2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 17 състав, с което е отменено наказателно постановление № 11-01-18/10.07.2020г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция.

ОСЪЖДА Агенция за държавна финансова инспекция да заплати на Т. Т. Я. – С., ЕГН [ЕГН] от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, съдебни разноски по делото в размер на 600 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.